

Гриби з Юггота. 04 сонет. Прозріння

Говард Лавкрафт

4. Прозріння

Знов день настав, як і дитям, лиш раз –
Пустир угледів між старих дубів,
Огорнуті туманом, що душив,
Там тіні кralись, їх поганив сказ.
Було все те ж – між травами дими,
Вівтар, де знак, на виклик чий іде
Той Безіменний, котрому все те –
Куріння тисяч веж, з віків пітьми.

На каміні там тіло я узрів,
І не людей бенкет круг нього був,
Я знав – не мій це дивний світ сірів,
А Юггот, і крізь бездни я почув –
Завило тіло мертве у мій бік,
Та пізно я впізнав свій власний крик!

Переклад Віталія Гречки